

Domstolsstyrelsen
Att.: Mette Søndergaard

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

Sendes via e-mail: mesg@domstolsstyrelsen.dk

DATO: 15. september 2015
SAGSNR.: 2015 - 2746
Bedes oplyst ved henvendelse

J.nr. 2015-4909-0010 – Høring over udkast om anvendelse af blanketter i forbindelse med klage over bobestyrer

Advokatnævnet er blevet bekendt med ovenstående høring og tillader sig at afgive svar.

I det fremsendte udkast til vejledning er i afsnittet om skifterettens sagsbehandling bl.a. anført (nævnets understregning):

”Skifterettens kendelse i en klage over bobestyrers sagsbehandling kan for eksempel gå ud på, at skifteretten forlanger yderligere oplysninger fra bobestyrer, meddeler bobestyrer et pålæg, afviser klagen, fastsætter en frist for boets afslutning, afsætter bobestyrer eller indsender sagen til Advokatnævnet.”

At skifteretten kunne vælge at indsende klagen til Advokatnævnet var forudsat i Betænkning 1270/1994, jf. Dødsboskifteloven med kommentarer af Mogens Kjærgaard Møller, Per Holkmann Olsen, Jytte Scharling og Finn Taksøe-Jensen, Jurist- og Økonomforbundets forlag (1998), side 443.

Følgende fremgår imidlertid af Betænkning 1519/2010, side 31, (nævnets understregning):

”Efter den gældende retstilstand kan skifteretten sende en klage over en bobestyrer videre til Advokatnævnet, når skifteretten finder, at der bør reageres med en sanktion. Derudover kan arvinger mv. klage, når skiftesagen er afsluttet, men derimod normalt ikke under sagens behandling i skifteretten. Skifteretten kan ikke selv udtale kritik af bobestyreren, men så længe boet ikke er afsluttet, kan skifteretten som nævnt indgive klage til Advokatnævnet, hvis retten skønner, at der er tale om graverende forhold, hvor sanktionerne efter retsplejelovens disciplinærregler bør komme på tale...”

[...]

Udvalget finder, at der ved afgrænsningen af Advokatnævnets kompetence i forhold til bobestyrere bør lægges afgørende vægt på, hvordan det af hensyn til arvingerne og de øvrige involverede bedst sikres, at bobehandlingen gennemføres på en tilfredsstillende måde. Skifteretten har den umiddelbare tilsynsforpligtelse i forhold til bobestyreren og dennes behandling af et konkret bo, og skifteretten har i forlængelse heraf mulighed for at benytte sig af en række reaktionsmuligheder for at sikre, at bobehandlingen gennemføres på en ordentlig og korrekt måde. Advokatnævnet har i modsætning hertil alene mulighed for at give bobestyreren en irettesættelse eller en bøde, men har ingen muligheder for at påvirke den konkrete skiftesag. Det er derfor udvalgets vurdering, at det gavner den enkelte sag bedst, hvis eventuelle uregelmæssigheder i bobestyrerens sagsbehandling altid indbringes for skifteretten, der på den måde får mulighed for at overveje, om en eller flere af reaktionsmulighederne i dødsboskifteloven kan og skal bringes i anvendelse.

I nogle tilfælde vil der imidlertid ikke være grundlag for, at skifteretten anvender dødsboskiftelovens reaktionsmuligheder. Som eksempel kan nævnes den situation, hvor arvingerne har klaget over manglende åbningsstatus, og hvor bobestyreren sender denne ind sammen med sit svar på klagen herover. Et andet eksempel kan være, hvor skifteretten beder bobestyreren foretage et sagsbehandlingsskridt, og hvor bobestyreren opfylder dette, men for sent. Endelig kan det forekomme, at en bobestyrer taler groft til arvingerne.

Har skifteretten behandlet en klage og fundet, at der ikke er grundlag for at foretage nogle af de tiltag, som findes i dødsboskifteloven, er hensynet til skiftes behandling efter udvalgets opfattelse ikke til hinder for, at klagen efterfølgende behandles af Advokatnævnet. Kan klageren således dokumentere over for Advokatnævnet, at klagen har været indbragt for skifteretten, finder udvalget, at det vil være en hensigtsmæssig forbedring af retsstillingen, hvis Advokatnævnet behandler klagen, uanset om bobehandlingen er afsluttet eller ej.

Udvalget har overvejet, om skifteretten bør fremsende klagen direkte til Advokatnævnet, men har afstået fra at stille et sådan forslag, da det må være klagerens egen beslutning, om klagen skal indbringes for Advokatnævnet. Derudover vil skifterettens beslutning om at videresende en klage let kunne fremstå som en forhåndsgodkendelse af klagen. Skifteretten bør derfor alene vejlede klageren om muligheden for at indbringe klagen for Advokatnævnet. På den baggrund finder udvalget,

advokatnævnet

at der på dette punkt ikke er behov for ændringer af dødsboskiftelovens klageregler.”

På den baggrund foreslår Advokatnævnet at ”*eller indsender sagen til Advokatnævnet*” i vejledningen ændres til ”*eller vejleder om muligheden for at klage til Advokatnævnet*”.

I vejledningens afsnit om afvisning af en klage, pkt. 3, foreslår Advokatnævnet følgende tilføjelse (markeret med understregning):

3. Klagen kan efter sit indhold ikke behandles af skifteretten, idet der for eksempel klages over bobestyrers adfærd som advokat. Ved en klage over bobestyrers adfærd som advokat forstås en klage over bobestyrers opførsel, optræden eller udtalelser i forbindelse med varetagelse af hvervet. En klage over bobestyrers adfærd skal indgives til Advokatnævnet, Advokatnævnets sekretariat, Kronprinsessegade 28, 1306 København K.

På Advokatnævnets vegne

Jon Stokholm